

FRAMSÄGA, v. a. 2. (böjes som *Säga*) Genom talförmågans användande framföra, yttra. *F. ett ord, en stafvelse, en mening.* — *Syn.* Yttra, Uttala, Utsäga.

FRAMSÄNDA, v. a. 2. Se *Framskicka*. — Äfv. *Sända fram.* — *Framsändande*, n. 4. o. *Framsändning*, f. 2.

FRAMSÄTE, n. 4. 1) Främre säte inuti en vagn. — 2) Säte framtill på en vagn. Detsamma som Kuskstället på större vagnar. — 3) Säte framom ett annat säte.

FRAMSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Taga, flytta, föra fram och ställa på ett ställe. *F. maten på bordet. F. bord och stolar.* — Äfv. *Sätta fram.* — *Framsättande*, n. 4. o. *Framsättning*, f. 2.

FRAMSÖKA, v. a. 2. Genom sökande finna och framtaga. *F. ett manuskript ur manuskriptsamlingen.* — Äfv. *Söka fram.* — *Framsökande*, n. 4. o. *Framsökning*, f. 2.

FRAMT, se *Så framt* (under *Så*).

FRAMTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) 1) Taga något ut ifrån ett ställe, der det varit gömdt, förvaradt. *F. mat ur skåpet. F. penningar ur pungen. F. saker ur en koffert.* — 2) Sätta, ställa, föra fram ifrån ett ställe till ett framom beläget. *F. stolarna.* I denna bem. mindre brukl. — 3) (fig.) Framföra, anföra, andraga. *F. bevis, skäl, argumenter för en sats.* — För alla bem., isynnerhet 1, säges äfv. *Taga fram.* — *Framtagande*, n. 4.

FRAMTÄND, f. 3. pl. — *tänder.* En af de tänder, som sitta längst fram i käkarna, midt emot munöppningen.

FRAMTASS, m. 2. En af de begge framfötterna på vissa djur (kattor, lejon, vargar, harar, m. fl.).

FRAMTE, v. a. 2. (böjes som *Te*) Visa fram. Brukas mest i juridisk, administrativ och litterär stil. *F. ett dokument, exempel, bevis.* — *Te fram* kan icke sägas, utom i impf. — *Syn.* Se *Visa.* — *Framteende*, n. 4.

FRAMTID, m. 3. sing. Den kommande tiden (dock icke den omedelbart närmast följande). *Ingen känner sin f., hvad i f-en hända skall. Man bör tänka på f-en. Skåda, blicka in i, läsa i f-en, i f-ens bok,* förutse, hvad som skall komma att hända. *Sluta till f-en af det förflutna. I f-en, i den kommande tiden. Detta är godt att hafva för f-en,* för behof i kommande tid. — *Syn.* Kommande, stundande tid, Det tillkommande.

FRAMTIDA, a. indekl. Som sker, kan ske eller förväntas att ske, inställa sig, yppa sig i framtiden. *F. händelser, behof.* — *Syn.* Kommande, Blifvande, Tillkommande.

FRAMTILL, främmtill, adv. På eller i framdelen, på framsidan af något.

FRAMTINDRA, v. n. 1. Med ett tindrande sken framlysa. — Äfv. *Tindra fram.* — *Framtindrande*, n. 4.

FRAMTITTA, v. n. 1. (pop.) 1) Hastigt och kort blicka fram. — 2) (fig.) Hastigt framträda för ögat. *En liten stuga f-de ur skogen.* — För begge bem. äfv. *Titta fram.* — *Framtitande*, n. 4.

FRAMTJUTA, v. a. 3. (böjes som *Tjuta*) Med en tjtutande ton framsäga eller framsjunga. — Äfv. *Tjuta fram.* — *Framtjutande*, n. 4.

FRAMTRÄFVA, v. n. 1. Trafvande springa fram ifrån ett ställe, framåt eller fram till en ort. — Vanligare *Trafva fram.* — *Framtrafvande*, n. 4.

FRAMTRALLA, v. a. 1. Trallande framsjunga. — Äfv. *Tralla fram.* — *Framtrallande*, n. 4.

FRAMTRILLA, v. n. o. a. 1. Se *Framrulla*.

FRAMTRIPPA, v. n. 1. Trippande komma fram ifrån ett ställe, springa framåt eller fram till ett ställe. — Äfv. *Trippa fram.* — *Framtrippende*, n. 4.

FRAMTROLLA, v. a. 1. 1) Genom trolleri framskaffa. — 2) (fig.) På underbart, oförklarligt, högst oväntadt sätt framskaffa. — Äfv. *Trolla fram.* — *Framtrollande*, n. 4.

FRAMTRYCKA, v. a. 2. Genom tryckning framtvinga. — Äfv. *Trycka fram.* — *Framtryckande*, n. 4. o. *Framtryckning*, f. 2.

FRAMTRÅKA, v. a. 1. *F. sina dagar*, med möda och bekymmer taga sig fram.

FRAMTRÄDA, v. n. 2. 1) Framgå. *F. ur hopen. F. till altaret, inför domstolen, på scenen.* — 2) Komma i sigte, visa sig för ögat. *Vid kröknigen af floden f-trädde staden för våra blickar.* — Ordet brukas mer i skrift än dagligt tal. — Äfv. *Träda fram.* — *Framträddande*, n. 4.

FRAMTRÄLA, v. a. 1. *F. sina dagar, sitt lif*, framleva sina dagar i träligt arbete.

FRAMTRÄNGA, v. a. 2. Genom påträngande framskjuta, framflytta, framdrifva. — V. n. 1) Sträfva, arbeta sig fram genom trängsel. — 2) Drifvas fram igenom eller till. — 3) Framhinna till någon eller något. *Ryktet f-ngde ända till furstens öron.* — För både v. a. o. v. n. brukas äfv. *Tränga fram.* — *F. sig, v. r.* Se *V. n.* — Vanligare *Tränga sig fram.* — *Framträngande*, n. 4.

FRAMTUMLA, v. n. 1. (föga brukl.) Tumlande fara fram. — Äfv. *Tumla fram.* — *Framtumlande*, n. 4.

FRAMTVINGA, v. n. 1. o. 3. (böjes som *Tvinga*) Tvinga någon att gifva, lemna fram, afgifva. — Äfv. *Tvinga fram.* — *Framtvingande*, n. 4.

FRAMTÅGA, v. n. 1. Tåga ut ifrån, fram förbi eller fram till ett ställe. — Äfv. *Tåga fram.* — *Framtågande*, n. 4.

FRAMUTI, prep. o. adv. I främre delen af något: a) prep. (främmtuti) *Kofferten står f. vagnen;* — b) adv. (främmtuti) *Påsen står der f. Åka f.,* sitta på framsitsen, i en fyrsitsig vagn; äfv. sitta på framsätet i en vagn med två eller tre säten, det ena framför det andra.

FRAMUNDER, frammúnndr, prep. o. adv. Fram under ett ställe. *Båten kommer nu farande f. bron. Der f. kommer han.*

FRAMVACKLA, v. n. 1. Vacklande framgå. — Äfv. *Vackla fram.* — *Framvacklande*, n. 4.

FRAMVAGN, m. 2. 1) Framdelen af underredet på ett fyrhjuligt åkdon. — 2) Främre delen af en vagn (både öfver- och underredet). — 3) (artil.) Se *Föreställare*.

FRAMVALSA, v. n. 1. Valsande komma, passera fram. — Äfv. *Valsa fram.* — *Framvalsande*, n. 4.

FRAMVANDRA, v. n. 1. Vandra fram ifrån, fram förbi eller fram till ett ställe. — Äfv. *Vandra fram.* — *Framvandrande*, n. 4.

FRAMVIGT, c. 3. Öfvervägande vigt eller tyngd på framdelen af ett föremål.

FRAMVIGTIG, a. 2. Som har framvigt; se föreg.

FRAMVIGTIGHET, f. 3. (föga brukl.) Egenskapet att vara framvigtig.